

Om sexhandel.

Ett urval av texter

Innehåll:

**Sida 1 - Torskarna I - III, texter från Inte Din Horas
instagramkonto**

**Sida 11 - Teser om kommersiell sexuell
exploatering, Framåt Kamrater**

**Sida 20 - Prostitutionen vid ditt frukostbord, Lotta
Lindqvist**

Torskarna I

Jag tänker mycket på detta med att ha sålt sex. Synen på oss utifrån, på torskarna. På vår egen syn på allt. Jag minns när jag var 15 år gammal. Satt i mitt flickrum och hade fått tag på några böcker om sexindustrin. De var feministiska utifrån 90-talets radikalfeminism tror jag och där fanns intervjuer med såväl torskar som kvinnor i prostitution. Jag hade själv ingen erfarenhet av sex alls vid tillfället men minns att jag kände en stark sympati, ja nästan identifikation, till kvinnorna och ett starkt förakt för männen.

En kvinna som det fanns en lång intervju med berättade om sitt liv. Hon hade tagit sig ur prostitution och sa något i stil med "prostituerad är inte något man är, det är en situation, något man befinner sig i" sen berättade hon om sin syn på torskarna och deras fruar. Hon sa att hon tyckte synd om fruarna. Att folk ofta undrade om hon inte såg prostitutionen som förnedrande, men påpekade att hon tyckte det var mer förnedrande för torskarnas fruar som blev bedragna. Att det var värre för dem eftersom dessa kvinnor ju var tvungna att leva med sådana skithuvud till män hela tiden, utan att förstå det och inte ens fick betalt för att ligga med dem. Det var väl inte de exakta orden, men det var vad jag minns att huvudpoängen var. Minns att jag kände att jag förstod vad de menade. Kände intensivt att den situationen de kvinnor som råkat gifta sig med en otrogen torsk var i var den värsta förnedringen jag kunde tänka mig. Värre än att behöva sälja sin kropp tänkte jag.

Funderar på detta med så kallade "sexabetar-organisationer" och hur de lyckats få det att framstå som att varenda aktiv "sexarbetare" tycker att sexköp ska bli helt legalt och att torskarna är "kunder" som är "snälla" eller till och med "helt fantastiska". Att de ser med "stolthet" på att kunna "hjälpa" ensamma stackars män. Men så har det ju inte alltid sett ut.

Efter timmar av att låta ljudboken gå i mina hörlurar medan jag tränar, städar och lagar mat etc så drömmer jag om strippklubben när jag somnat. Sen drömmer jag om att jag träffar mitt ex där. Han den "fina, intelligenta feministkillen" som jag blev så kär i. Som lånade ut Varat och varan till mig. Som sedan åkte fast för sexköp och aldrig kunde bevisa för mig att det han påstått om att han var oskyldig var sant. Men som däremot staplade lögn på lögn. Han som förstörde all min tilltro till män.

Sen tänker jag på texten som jag läste för ett tag sedan. Den om medelklassificeringen av prostitution. Om hur senkapitalismen och all internetannonsering gjort att kvinnor i prostitution tvingats sälja ut allt

mer av sig själva. Mer intimitet, mer varumärke, mer skådespel. Den perfekta, lyckliga horan som både kysser, ger oralt utan kondom, lägger upp porrklipp och älskar det hon gör. Hur äldre kvinnor i "branschen" saknar den tid då de flesta fattade att folk inte tyckte själva sexsäljandet är något kul och köparna därför respekterade gränser som att inte kyssas, inte vara mer intim än vad som krävdes samt ändå accepterade de höga priserna. Där "jag älskar mitt jobb" inte var den eviga cirkeln av krav för att kunna konkurrera med alla de andra annonserna men oundvikligen leder till ifrågasättande kring "om du tycker om detta så mycket varför måste jag då betala så mycket för det?".

Och jag tänker att det är inte vi. Aldrig vi, som ska skämmas, utan männen. De som inte bryr sig om ifall den de ligger med vill vara med dem eller inte så länge DE får sin njutning. Som inte tänker tanken att "men jag vill ju inte vara med någon som inte vill vara med mig" som varje empatisk människa borde tänka. Sexköp är inte samtycke utan en muta. Om sexindustrin verkligen gav kvinnor "empowerment" så hade sexistiska snubbar varit emot den. Och det är de vanligtvis inte.

**Skrivet av anonym, publicerat på Inte Din Horas
instagramkonto**

Torskarna II

Ni kanske undrar, vilka är det egentligen som köper sexuella tjänster på distans? Om man vill se nakna kvinnor så finns ju en uppsjö av gratismaterial. Vem betalar för telefonsex, camshower eller till och med sexchatt?

Det som överraskade mig under tiden jag sålde var hur brett spannet av kunder var. Jag dock förfrågningar av gamla, unga, ja till och med barn vid några tillfällen (som jag förstås nekade). Fler än väntat var i min egen ålder. Ibland, när en torsk hade ett lite mer igenkänningsbart namn så kollade jag upp dem. Vid ett tillfälle fick jag informera en vän om att hen hade en av mina kunder som facebookvän. En kåraktiv, studentkille som tydligen var känd för att vara reko. Många av de som kontaktade mig hade partners, och flera av dem berättade det för mig. Ofta med ursäkter om att "hon inte vill" eller att "hon har fantasier som jag inte får leva ut med henne". Lyckliga äro de män som inte får utlopp för sina önskningar, att det finns horor som kan förbarma sig över deras äckliga begär och låtsas uppskatta dem.

Överrepresenterade var helt klart medelålders vita män i, enligt dem, otillfredsställande äktenskap. Jag kunde vara deras hemliga affär, utan att de riskerade att bli avslöjade inför sina fruar eller barn. Som en älskarinna i fickstorlek, som alltid var sugen och alltid tillgänglig. Vem som helst i din närhet kan köpa sexuella tjänster. Det enda som ALLA mina kunder hade gemensamt var att de var män. Såklart. Det kan vara din bror eller din pappa. Det är en obehaglig tanke, men just din bästa killkompis kan ha haft mig som utlopp, eller ja, avlopp, för sina sexuella fantasier.

Skrivet av Ida, publicerat på Inte Din Horas instagramkonto

Torskarna III

Samma kväll som min styvbror våldtog mig pratade vi om det jag varit med om. Han var arg och sa att jag kunde nämna ett namn på någon som begått ett övergrepp mot mig, så skulle han mörda den personen. Sen begick min styvbror ett övergrepp mot mig också. Hur går det ihop?

Jag tror inte att min styvbror själv tycker att han våldtog mig. Jag tror att det är ganska vanligt att män i takt med att deras beteende eskalerar, förskjuter gränsen för vad våldtäkt och sexuella övergrepp är. Samhället hatar ju våldtäktsmän ("riktiga" våldtäktsmän), det är inget man vill vara, men istället för att låta bli att förgripa sig på andra definierar man sexuella övergrepp och våldtäkter utifrån vad man själv inte gjort eller kan tänka sig att göra. Endast det som faller utanför den ramen är "en riktig våldtäkt".

En förlängning av detta är att säga att alla som påstår något annat ljuger, överdriver eller "urholkar begreppen". Minns ni under #metoo, när många män var väldigt måna om att vittnesmål om en klapp på rumpan inte skulle blandas med vittnesmål om våldtäkt? Jag misstänker att det inte var för våldtäktsoffrens skull, utan för att de inte ville att en handling som de hade begått eller kunde tänka sig att begå (klappa en kollega på rumpan) skulle beblandas med handlingar som de inte kunde tänka sig att begå ("riktiga" våldtäkter och sexuella övergrepp).

På samma sätt kan "feministiska män" som jobbar på jurer och opinionsbildar begå övergrepp mot sin flickvän. Just de övergreppen de begår finns det alltid någon ursäkt för, det är inte samma sak som de där övergreppen de kämpar mot på jobbet. Jag tänker att det var lite på samma sätt med min styvbror. Jag tror inte att han ens inför sig själv kan erkänna att han våldtog mig, trots att jag sa nej, jag vill inte osv. Jag tror att han kände att han hade rätt till det, som män får lära sig att de har rätt till vissa kvinnors kroppar och jag tror att han hittar på ursäkter för varför just det han gjorde inte var en våldtäkt, till skillnad från det jag varit med om tidigare, av de där männen han skulle döda. Han är ju ingen förövare, det är alltid någon annan som är det. (..)

Jag hade bott med min styvbror sedan jag var 12 år och inget sånt här hade hänt förut. Jag tror att vetskapen om att jag sålde sex gjorde att han såg mig på ett annat sätt, på torskarnas sätt: jag gick från styvsyster till hora. Jag har diskuterat det här med andra i #intedinhora och fler känner igen sig. När man berättar att man säljer sex för sina killkompisar får man frågan om man inte kan suga av dem på toaletten, och inom vården möter man skötare och terapeuter som gör sexuella närmanden och erbjuder mediciner i utbyte mot sex.

Jag tänker på det som en förlängning av den skambeläggning och det stigma som man möter av omgivningen när man säljer sex. Jag minns när jag var i Turkiet med min pappa och styvmamma när jag var 16. Jag blev kompis med några killar där och skulle gå ut och umgås med dem en kväll, när min styvmamma kom in i mitt rum. Hon tittade allvarligt

på mig och sa "du, du går inte ut och ger oss ett dåligt rykte nu va?". I hennes uppmaning låg en förväntan om att jag skulle gå ut och ligga med alla killar i kvarteret, för det är ju sånt horor gör. På samma sätt (om än på en annan nivå) fick vetskapen om min prostitution min styvbror att utnyttja mig sexuellt, för det är ju det man gör med horor. Man går från människa till objekt.

Man pratar ofta om att våld och övergrepp utanför prostitutionen är en orsak till den, men inte lika ofta om att det också kan vara en konsekvens. Förutom att det här stigmat och våldet leder till utanförskap, tror jag också att det bidrar till att konservera människor i prostitution. Om man ändå kommer att bli behandlad som ett sexobjekt, varför inte fortsätta ta betalt för det? Torskarna är i alla fall ärliga med sina avsikter.

**Skrivet av Gabriella Kärnekull Wolfe, publicerat på
Inte Din Horas instagramkonto**

“When prostituted women become “employees”, and part of the “labour market”, pimps become “managers” and “business entrepreneurs”, and the punters are merely clients. Services helping people to exit are irrelevant because who needs support to get out of a regular job?

Effectively, governments wash their hands of women under legalisation because, according to the mantra It is better than working at McDonald’s.

As one sex-trade survivor told me, At least when you work at McDonald’s you’re not the meat.”

- Julie Bindel

"Som tjej i det kapitalistiska, patriarkala samhället är du en potentiell vara, vare sig du gjort valet att vara det eller inte.

Du behöver inte marknadsföra sexuella tjänster för att erbjudas pengar.

När sex görs till ett arbete normaliseras synen på kvinnor, barn och transpersoner som varor. Så stärks den struktur som gör andra personer till köp- och säljbara och därmed kan också en tolvåring i en småstad en vanlig grå kväll uppleva att en vuxen man lockar med pengar om hon följer med och sover hos honom."

Teser

om kommersiell sexuell exploatering.

Debatten om kommersiell sexuell exploatering, juridiken som omger den och vad som egentligen är gynnsamt för människorna i den har blossat upp flera gånger det senaste decenniet (naturligtvis även längre bak i tiden än så, men det är den period som vi kan säga oss ha haft god överblick över svensk politisk diskussion) och är en vattendelare. Den svenska lagstiftningen (från 1999) är en produkt av den svenska kvinnorörelsens hårda kamp, samtidigt som teoretiska influenser från Tyskland, Holland, Nya Zeeland eller USA, där lagstiftning och kommersiell sexuell exploatering ser annorlunda ut, med jämna mellanrum blåser in över svensk debatt. Lobby- och/eller intresseorganisationer liknande de som finns i andra europeiska länder gör ibland anspråk på traditionella vänsterrum som anarkistiska bokmässor eller alternativa pridefestivaler. Debatten blossar upp, för att sedan svalna igen. Ibland når den etablerade medier, men konsekvent pågår den bara i feminismens, vänsterns och/eller hbtq-rörelsens mer eller mindre interna forum.

När det gäller den utomparlamentariska vänstern så kan vi inte hitta särskilt många direkta ställningstaganden, med undantag för våra kamrater i den separatistiska gruppen Support Your Local feminist i Malmö. Vad det beror på tänker vi inte spekulera i, men för oss kändes det viktigt att ha en välgrundad hållning.

Allt arbete under kapitalismen är mer eller mindre av tvång. Vi anser inte att sex ska ske under tvång.

Allt arbete har en fysisk, psykisk och emotionell påverkan på den som utför det, men mängden påverkan är högre eller lägre beroende på typ av arbete. Vi måste alltid angripa alla gränsförskjutningar av vad som anses vara en acceptabel mängd påverkan.

Vad är ett fritt val? Det fria valet är alltid summan av de materiella förutsättningarna. Människor skapar samhällen, men samhällen formar också människor. Att göra sex till ett arbete påverkar fler än den som måste arbeta med det.

Kapitalismen kräver ständig expansion, och strävar därför efter att göra alla mänskliga handlingar och varje aspekt av våra liv värdeskapande. Reifikationen (eller "varufieringen" – t.ex. förtingligandet av relationer) gör kropp och sex till en vara.

Kolonialism, rasism och sexism har både historiskt och i samtiden lett till att vissa kroppar på vissa platser i högre utsträckning betraktats som varor.

Patriarkatet löper som en röd tråd genom historien, och i dess kölvatten prostitutionen. Historiskt sett så har rätten att äga varit ett manligt privilegium. Äganderätten, och i förlängningen att köpa och sälja, har omfattat även andra människor och i synnerhet kvinnor. Vissa män har nekat andra män den rätten, men mannens rätt att äga

är ett obestridligt historiskt och samhälleligt faktum som i sin tur förändrar människorna i det.

Vi är revolutionära socialister, och vill ha en värld där kropp, sexualitet och mellanmännsliga relationer inte alls kan förstås i termer av varor och ägodelar. Men debatten idag förs till stor del med juridiska termer och på kapitalismens villkor. Vi tycker inte att den svenska modellen är perfekt, och ser att den med lätthet kan användas som nationalstatens verktyg mot flyktingar och kvinnor. Vi ser däremot att de juridiska alternativen är värre.

Naturligtvis finns det personer som i högre grad än andra verkar frivilligt inom "sexarbete" och som personligen skulle tjäna på en uppluckrad lagstiftning (legalisering eller avkriminalisering), men alla praktiska exempel visar att den stora majoriteten i kommersiell sexuell exploatering får det avsevärt sämre. All lobbyism för legal kommersiell sexuell exploatering är således att ta det privilegierade fåtalets sida på bekostnad av flertalet. Alla exempel visar att en legal marknad för sex och kroppar inte minskar utan tvärtom ökar efterfrågan på en illegal marknad.

När vi pratar om män och kvinnor så pratar vi om patriarkatets kategorier, inte om något essentiellt kön.

När vi pratar om "sexarbete" så menar vi de som haft de materiella förutsättningarna att själva välja ett arbete med sexuella förtecken. Begreppet är brett och suddar ut gränserna mellan t.ex. telefonsex och gatuprostitution och vi undviker att använda det.

Teserna - med andra ord

Här nedan finns en längre förklarande text som en textgrupp inom FK fått i uppgift att skriva för att utveckla vad vi menar, mest riktat till den som tycker att språket i teserna är komplicerat. Textgruppen har gjort sitt yttersta för att inte frångå organisationens vilja, men den förklarande texten kan ändå inte läsas på samma sätt som teserna. De är organisationens gemensamma position, och den förklarande texten är enskilda medlemmars försök att förklara dessa.

Det finns inga fria val som existerar i ett vakuum. Alla val är bara val mellan de materiella möjligheter vi ställs inför. Det gäller såväl för den relativt välbärgade europé som strippar i Australien som personen som nekas socialbidrag och måste betala hyran genom avsugningar. Det finns inga individuella val som går bortom de ramar och gränser som kapitalismen och patriarkatet sätter. Vi kan inte välja bort de materiella förutsättningar som strukturerar våra liv och det är utifrån de förutsättningarna vi gör val.

Individens fria vilja att sälja eller köpa sex påverkar fler än de som är inblandade i själva transaktionen. Som tjej i det kapitalistiska, patriarkala samhället är du en potentiell vara, vare sig du gjort valet att vara det eller inte. Du behöver inte marknadsföra sexuella tjänster för att erbjudas pengar. När sex görs till ett arbete normaliseras synen på kvinnor, barn och transpersoner som varor. Så stärks den struktur som gör andra personer till köp- och säljbara och därmed kan också en tolvåring i en småstad en vanlig grå kväll uppleva att en vuxen man lockar med pengar om hon följer med och sover hos honom. Därmed kan en person som inte vill följa med någon hem från krogen få höra att hon kan få ersättning om hon gör det.

I det kapitalistiska, och patriarkala samhället finns inga fria val. I detta samhälle är solidariteten vårt främsta vapen. För oss utgör antagandet att vi måste utgå från det kollektiv som har sämst

förutsättningar en grundsten i vår feministiska och socialistiska analys. Vi som kollektiv måste utgå från den majoritet som inte gynnas av en uppluckrad lagstiftning, de som far illa, snarare än den individ som ser sexarbete som en del av ett självförverkligande projekt. Den minst utsatta medlemmen i en utsatt grupp ska inte ta sig rätten att tala för hela gruppen, så som ofta sker när intresse- och lobbyorganisationer som förespråkar legalisering eller avkriminalisering säger att ”vi måste lyssna på sexarbetarna själva” och i nästa andetag pratar om ”sexmigration”. Vi har läst deras vittnesmål och debattartiklar, men vi läser också berättelser från dem som är mest utsatta, på personer med erfarenhet av prostitution som inte håller med om prostitutionsförespråkarnas verklighetsbeskrivning.

Det är män som köper, och oftast kvinnor som blir köpta. Vi lever i ett kapitalistiskt och patriarkalt samhälle som möjliggör för män att köpa sig rätten till andra kroppar. Det är inte kvinnor i bilar vi ser plocka upp personer på Rosenlund. I många länder är det kvinnan i prostitution som blir kriminaliserad snarare än köparen, alltså mannen. Detta speglar en syn på kvinnan som det problematiska snarare än mannen som köper en annan människas kropp. När mäns handlande blir osynliga befrias de även från ansvar. Det som sexköpslagen (trots sina brister) gör är att den sätter fokus på köparen och lägger ansvaret och skulden där den hör hemma.

Genom historien har kolonialmakter plundrat och ansett sig äga andra människor, främst kvinnor och barn. De koloniserade folkens kroppar har genom tiderna setts som varor av dessa makter, och prostitution är en del av dagens moderna slavhandel. När lobbyorganisationer använder begreppet ”sexmigration” istället för att prata om trafficking osynliggör de vad trafficking egentligen handlar om, slavhandel. Genom att omskriva trafficking till ”sexmigration” döljs den strukturell ojämlighet som styr vilka kroppar som säljs och köps. Nu som då åker den vita mannen utomlands för att köpa andras kroppar. Detta märks även på hemmaplan. Vi lever i en rasistisk och sexistisk värld, där tillfälliga uppehållstillstånd och en omänsklig asylpolitik gör prostitution till den enda utvägen, ett sätt att få tak över huvudet och

någonstans att sova, en chans att överleva. En diskussion om prostitution varken kan eller får frikopplas från dessa rasistiska och koloniala strukturer.

Som vi tidigare betonat finns inga fria val inom kapitalismen. Alla val är bara val mellan de materiella möjligheter vi ställts inför och detta inkluderar lönearbetet. Vi är städerskor med förslitningsskador, vi är tågpersonal med för få sömntimmar, vi är hemtjänstpersonal med dåligt samvete och vi är lärare som tar med oss elevernas prov hem. I samhällsfabriken upphör inte arbetsdagen när vi stämplar ut. Den fortsätter på resan hem, som vi får betala själva. Den fortsätter varje gång vi surfar på mobilen och genererar annonsintäkter och skapar värdefull social data.

Kapitalismen pressar ständigt gränserna. På arbetsplatsen kan det innebära att vi tvingas bära GPS när vi går mellan brukare i hemtjänsten. I det offentliga rummet kan det innebära att gemensamma parker stängslas in och blir avgiftsbelagda festivaler på sommaren. I tredje världen kan det innebära att fattiga kvinnor bär barn åt rika västerlänningar och i samhällsdebatten kan det innebära att sex framställs som ett arbete, vilket som helst. Kapitalismens gränser flyttas fram och suddas ut.

Historiskt har arbetarrörelsen inte bara strävat efter förbättrade arbetsvillkor, utan helt och hållet försökt avskaffa vissa arbeten. Barn arbetar fortfarande i gruvor på vissa platser i världen, men det är likväl någonting som ses som oacceptabelt i de flestas ögon, trots att det "arbetet" många gånger är barnens enda möjlighet till överlevnad. Det finns inga fria val som existerar i ett vakuum. Vi kan inte acceptera kapitalismens ständiga expansion till nya marknader och nya varor och nya gränser för rimlighet.

I kapitalismen, det ekonomiska system där allt behandlas som varor vilka kan köpas och säljas och som underordnas marknadens lagar, börjar även människorna i det att förstå sin omgivning på samma sätt. Vi börjar relatera till varandra som objekt, och den yttersta

konsekvensen blir att även människor i sin helhet blir till varor, som i sexuell kommersiell exploatering.

Prostitution är inte ett arbete. Om prostitution godtogs som ett arbete skulle det betyda vi godtar en arbetsmiljö med en enormt hög dödlighet på arbetsplatsen, med utbrett missbruk, med ohyggliga arbetsskador och med svår PTSD och livslånga trauman som följd. Ett arbete som, likt prostitution, bygger på maktskillnader, kan per definition aldrig bli säkert.

Framåt kamrater, 2019

"Kvinnor har fokus på sig hela tiden. Det är hon som får bära skuld, det är hon som får bära skam. Kvinnligheten är ju väldigt central i hela prostitutionen. Och att påstå att man bryter normer för kön genom att acceptera horan, tänk på en hederskulturell kontext, vilket fokus det är på horan. Det är ingen undangömd figur, hon är ju överallt. Och då ska vi säga wow, vi bryter normen genom att lyfta horan. Nej, nej, nej. Vi bryter normen genom att inte acceptera idén om horan, inte gå med på att det finns en splittrad kvinnlighet.

(..)

Ur mitt perspektiv är det uppenbart att sexköpslagen är en av de mest radikala lagstiftningar som nånsin har funnits, för den säger: "Kolla vad männen gör, det är männen som gör något. Stoppa männen."

- Jenny Westerstrand

*Att inte
acceptera idén
om horan, inte
gå med på att
det finns en
splittrad
kvinnlighet.*

Prostitutionen vid ditt frukostbord

"Schoenmaker translates some graffiti on the wall: 'Dear kerb crawlers, we hate you men. We want to get as much money from you as possible.' A response scrawled opposite reads: 'Fucking whores, you must be fucked until you drop on the ground. We fuck and suck you until your cunt is very sore. Thank you.'"

Hat och djupt förakt - going both ways. Det översatta klottret kommer från en artikel i The Guardian som journalisten och aktivisten Julie Bindel skrev i maj 2004. Hon besöker en av Hollands "tolerance zones" i Utrecht där gatuprostitutionen tolereras, men liksom sköts av ordningsmakten med saker som uppbyggda båsar och registrering av kvinnorna. När Rachel Moran, grundare av SPACE international och prostitutionsöverlevare citerat Bindels rader i sin bok "my journey through prostitution" kommenterar hon dem så här: "Prostitutes and their clients exist at the coalface of human contempt, and they remain there, too disinterested in each other's discomfort even to show the other a cursory glance".

Jag har skrivit om prostitutionen som ett "arbete" och vad som händer om den släpps fri, som ett jävla skit i största allmänhet, om framtiden för Nordic model och om den fullständigt uttjatade föreställningen om det fria valet. Men det som finns kvar (det finns såklart massor kvar) är våra relationer. Vad händer med det mänskliga? Med vår dragning till - och vårt beroende av varandra? Vad menar vi egentligen när vi säger att prostitutionen är ett hinder för jämställdhet mellan kvinnor och män, på ett relationellt och intimt plan?

Moran skriver om ett oundvikligt "interplay of depravity" mellan torsk och kvinna. Hon beskriver detta "depraverande samspel" som ett yrselframkallande och nyansrikt trassel. Jag tänker att man nog kan förstå det som ett korrupperande av mänskliga relationer? En åderlåtning av vad vi skulle kunna vara i relation till varandra som jämlikar. (OBS här då att även om jag skriver om relationer som går åt två håll och om ett destruktivt samspel tror jag att jag tidigare varit tillräckligt tydlig med vart jag står i ansvarsfrågan. Att relationen går both ways betyder inte att de båda parterna bär skuld och ansvar, vilket såklart är en 100% male-business på området.)

Jag tror att vi inte är direkt översugna på att närma oss den här vinkeln av två skäl. Dels för att vi inte vill förknippa prostitutionen med våra egna "normala" relationer. Vi kan diskutera det som pågår där ute, men

för de av oss som inte befinner oss i prostitutionen är det bekvämast om den inte kommer för nära. När tidigare citerade Julie Bindel intervjuar överlevaren Evelina Giobbe (från breaking free) i sin bok "The pimping of prostitution", säger hon såhär:

"If you want to stop prostitution and you want to stop the men who are driving it, the johns, then all you have to do is look across the breakfast table. Women dont want to do that. So I think women, not prostituted women – women with not a lot of knowledge, just step back. They have to believe that there is a choice, or they would have to believe that men are rapists".

Självklart vill vi inte veta. Verkligheten är för jävlig. Men hur gärna vi än vill hålla sexhandeln ifrån oss så både speglar och påverkar den våra relationer till varandra. Den finns vid våra frukostbord. Det andra är att det är på den här fronten man allra enklast blir utmålad som moralist. Men att bibehålla tron på att kvinnor och män kan leva fria sida vid sida och dessutom ligga med varann i en värld fri från prostituion är inte moralism. Det är verkligt revolutionärt, för att inte säga "sexpositivt", hähä. Det är en idé som förkastar tanken om att våra relationer alltid måste smutsas ner av makt och ekonomiska intressen. Det är en idé som vänder sig bort ifrån reaktionära och ålderdomliga idéer om äktenskapliga ägandeförhållanden och uppdelningen i ärbara och smutsiga kvinnor. Det är en idé som bygger på att män och kvinnor är i grunden lika och någon gång skall mötas som fria människor. Den som vill förvränga det till viktorianska kyskhetsidéer är antingen en jävla lögnhals, helt utan mänsklighet och framtidstro eller bara klassiskt okunnig.

Radikalfeminister tror inte på att män föds helt så, genetiskt sugna på våld och övergrepp. Vi tror inte att kvinnor är födda till offer för mäns våld. Vi tror att i patriarkatet ges män makt över kvinnor, och ett sätt att omsätta och upprätthålla den makten är genom att vara våldsam emot kvinnor. Som att tex köpa sex. För att han kan. För att han vill. För den som vill bevara eller förnekar mansdominansen kan sexuellt våld lätt skrivas om till gött sex. Därmed kan den som vill måla ut feminister

"Vad händer med oss och vår frihet, våra valmöjligheter och vår sexualitet när "gratis sex" blir till nåt som konkurrerar med det betalda?"

som moralister skriva om motstånd mot sexuellt våld till motstånd mot sex. Men vi är inte nunnor, vi är revolutionärer och frihetskämpar.

Fram tills rätt nyss verkade de flesta feminister veta att den sexuella frigörelsen inte blivit verklighet riktigt än och att det finns starka kulturella krafter som påverkar flickors och kvinnors sexualitet. Vi groomas fortfarande av porr och typ hela samhället att tro att vår sexualitet går ut på att göra det som män vill. Det vet inte minst alla kvinnor som legat med män - inget får en att känna sig mer kvinnlig än att män vill knulla en. Men när vi förr fick veta att det var vår uppgift och plikt, vare sig vi gilla det eller inte, får vi idag veta att den ultimata frigörelsen är att "välja" att vara undergiven, pissad på, strypt och/eller köpt. Det är så visionslöst så man kan lipa bara för det. Det gör jag ibland.

Det talas om att kvinnor håller på och ger sex gratis till män och att vi borde ta betalt. Som om sex alltid kommer att vara till för män. Som om sex var nåt som kvinnor bär runt på och kan dela ut. Till skillnad från kraven på betalt house-work är sex helt möjligt att bara skita i, om det inte är gött. Vad händer med oss och vår frihet, våra valmöjligheter och vår sexualitet när "gratis sex" blir till nåt som konkurrerar med det betalda? Har våra relationer då helt kommersialiserats? Och har vi inte i så fall förlorat allt som en sexuell relation kan vara? Någoting tas ifrån oss, och jag hittar ingen bättre beskrivning än att det är en del av vår mänsklighet.

Prostitutionens hela grundidé är denna: kvinnans uppgift är att tillfredställa mannens behov och önskemål. Hur nån ens få för sig att påstå att det är vår frigörelse? Jomen genom att ge upp på tanken om verkligt jämlika relationer och att skriva om sexuellt våld till kort och gott: sex.

Joakim Medin skriver i sin bok om svenska män som sexturistar i Thailand att deras "värderingar tycks eldas på under vistelsen i Thailand och sedan följer med tillbaka till Sverige" och menar därför att sexturism är en fråga också för ursprungslandet. Han menar att

thailandsvenskarna har feta problem med svenska kvinnor och den svenska jämställdhetstraditionen gemensamt. Han skriver att kvinnors krav, beteenden och därmed svårigheten att få ligga med dem/skapa relationer till dem driver männen till sexturism för att de där kan få vad de upplever att de nekas i Sverige.

Är ni med? Då utgör prostitutionen en antifeministisk bakväg där relationerna (och männen) inte alls måste förändras. Så länge de betalar kan de få den kvinnliga lydnad de upplever sig berättigade till och kan göra vad fan de vill. Medin träffar den svenske professorn Sven-Axel Månsson (gammal go räva på prostitutionsområdet) som menar att torskarna upplever att kvinnor i prostitutionen har accepterat de grundläggande skillnaderna mellan könen och att kvinnan alltid skall fungera som en slags service-institution. Förstådd på det här sättet är prostitutionen en extrem manifestation av maktförhållandet mellan könen i stort. Precis den typen av relation feminismen är tänkt att upplösa bevaras och utvecklas ständigt i prostitutionen!

Vad torskarna vill är att maktförhållandet ska bestå OCH att denna extrema manifestation skall vara relationen mellan kvinnor och män i allmänhet. För ni vet prostitution går ut på lurendrejeri. Torsken vet förstås någonstans att han betalar för hennes villighet. Han vet att det är en teater, men han vill inte kännas vid det. Thailandssvenskarna åker inte till thailand bara för att köpa sex utan för att de genuint verkar tro att de thailändska kvinnorna ÄR annorlunda och pengarna liksom försvinner i ekvationen. Pengarna blir en pinsamhet. Hur många stories om hur betalningen försöker täckas över har man inte hört? Män vill inte kännas vid att situationen inte är äkta och vill kunna fortsätta låtsas att det hela bygger på ömsesidighet. I forum efter forum beskriver de hur kåt hon var och hur mycket hon njöt av att ligga med just honom – denne fantastiske hingst! Pengarna gör såna helt skrattretande föreställningar omöjliga.

”Vi groomas fortfarande av porr och typ hela samhället att tro att vår sexualitet går ut på att göra det som män vill. Det vet inte minst alla kvinnor som legat med män - inget får en att känna sig mer kvinnlig än att män vill knulla en.

Men när vi förr fick veta att det var vår uppgift och plikt, vare sig vi gilla det eller inte, får vi idag veta att den ultimata frigörelsen är att ”välja” att vara undergiven, pissad på, strypt och/eller köpt.

Det är så visionslöst så man kan lipa bara för det.”

I affärsrelationer, där pengar byter händer och där alla möjliga ekonomiska transaktioner sker försöker man inte låtsas som något annat. Liksom "Oj nej men ni ville ju egentligen bara GE mig er bostadsrätt men jaja om jag lägger pengarna under kudden här så blir det mindre pinigt!". Vad torskarna egentligen vill, är att kvinnor ska forma sig efter dem och deras begär helt utan betalning och därför betalar han henne för att få uppleva det, vilket i sig själv blir en motsägelse. (Det finns förstås dom som går igång på själva pengarna också, det finns ju alltid nån jävel som tänder på allt liksom). I prostitutionen är varan, om den inte är kvinnan själv, själva den ojämsställda relationen. Det som saluförs är underkastelse. Självklart föraktar hon hans patetiska teater och han i sin tur föraktar henne som lurar honom och tar betalt. Ett interplay of depravity.

Vet du vad GFE är? *Girl Friend Experience*. Upplevelsen av att ha en kvinnlig partner: en vara på prostitutionsmarknaden. Naturligtvis är det inte en verklig upplevelse, där det inte alls är frid och fröjd och total makt som erbjuds, utan en flickvänsupplevelse i torskversion. Detta kan vara bland det mest sorgliga man kan tänka sig, och säger det inte allt om vad våra relationer blir i en värld styrd av mansdominans och ekonomiska intressen?

Flickvänsupplevelsen innebär att det inte är bara själva sexakten som är till salu utan en relation över tid. Ofta beskrivs det som en sorts "betald intimitet" utförd av "proffessional girlfriends". Skulle man vilja slå upp "marknadsperversion" skulle den här skiten vara en passande definition. Vad händer med vår strävan efter fria och jämlika relationer när män samtidigt kan köpa precis den relation de vill ha? En del normaliseringsivrare skriker då att "jamen är inte alla relationer redan prostitution"? "Vad är äktenskapet om inte en prostitutionsförbindelse?" Och ja 1. Att någonting annat också kan va dåligt legitimerar ingenting. 2. Feminister har lång historia av att kräva ekonomiskt och socialt oberoende för att bryta äktenskapliga bojor. 3. Att påstå att kvinnors position i äktenskapet är detsamma som när småtjejer får betalt i allt från nya kläder till mat för dagen för att bli rövknullade och agera terapeuter åt gubbar är ohederligt.

Som alla marknader så utvecklas sexhandeln ständigt. Den senaste tiden har fenomenet "sugardating" fått mycket uppmärksamhet. Så här skriver Sugardaters.se: "Om du letar efter någon som uppskattar förhållanden, tycker att gåvor är romantiska eller till och med att en natts romans är vad de behöver i detta ögonblick av liv, är SugarDaters® den perfekta platsen att börja på. Vi tror att basen för en lycklig relation är mer än bara fysisk attraktion. Det handlar om respekt, att tas hand om och beakta varandras gränser". Richmeetbeautiful skriver: "Hitta din perfekta matchning för ett förhållande baserat på kärlek, respekt, passion och intellekt."

Allt utom sex och pengar. Som det egentligen 100% handlar om. De här företagen saluför mänsklig intimitet, själva vår samvaro. Saker som "kärlek" och "respekt", vilket är allt annat än just saker, görs till något möjligt att köpa. Har man minsta vett förstår man att detta gör något fult med oss som människor, och givetvis med vilka vi blir i relation till varandra. Själva det som gör oss mänskliga, som gör att vi behöver varandra och vill vara nära varandra - vårt innersta - förvandlas till något helt frikopplat från oss.

Relationer görs till ett individuellt vinstmaximerande, där den ena parten maxar intimitet och sexuell tillfredsställelse, den andra pengar. Självklart med helt olika konsekvenser, men gemensamt är att de båda parterna måste avhumanisera varandra. De måste se varandra som verktyg för egen vinning. Aldrig som människor, kamrater eller likar. Hur tar vi oss vidare ifrån det? När *alienationsteorin* lär oss att arbetaren alieneras ifrån sig själv genom att han tvingas betrakta sina kunskaper och sitt arbete som varor är detta en fullständigt extrem och könsbunden fortsättning där inte "bara" själva sexakten görs säljbar utan hela känslolivets och allt det som vanligtvis beskrivs som vår enda tillflykt från maknaden och alienationen - mänskliga relationer, social samvaro och intimitet. Det är så mörkt va.

Jag lyssnar på GPs pod *Systrar* och kommer nog att återkomma till den mer ingående när jag inte längre får ångestpåslag varje gång jag trycker

play. Här tänker jag på Bella som beskriver hur hon försökt återta kontroll genom att sälja sig. Hon berättar att hon utsatts för två grova våldtäkter som barn och att hon sen försökt hantera den enorma kontrollförlust som övergrepp innebär genom att återuppleva och återta kontrollen i de nya övergrepp hon senare utsattes för av torskar. Flera andra tjejer i poden berättar liknande saker och det är en strategi vi hört om förut, den berättas återkommande av offer för sexuella övergrepp. Prostitutionen marknadsförs dessutom till kvinnor som "empowering" och som nåt som skulle innebära att ta kontroll över sin sexualitet.

Det är i första hand en strategi som är enormt skadlig och inte fungerar, men det säger också nåt om hur relationerna i ett patriarkat fungerar och uppfattas av oss. Det är ett maktspel mer än ömsesidighet. Den som inte tar kontrollen berövas den och en är ständig överordnad en annan. I slutändan är det förstås männen som vinner, hur empowrade vi än påstår att kvinnor blir. I ett samhälle som helt och håller bygger på pengar är också pengar den enda lösningen som presenteras, på allt. När vi egentligen har så mycket större problem. Problem som löses den dagen vi lyckas frikoppla våra relationer, sex och intimitet ifrån smuts som makt och pengar. Ett övergrepp är ett övergrepp oavsett betalning, och aldrig skall de få skriva om sexuella övergrepp till "sex". Aldrig får en betald relation bli en normal relation. För vilka har vi då blivit? Och kan vi någonsin bli nåt alls?

Bella berättar om att stänga av. På akademiska pratar man om dissociation, som en av många försvarsmekanismer/strategier som kvinnor i prostitution använder. Rachel Moran i sin tur, skriver såhär om försvar: "In all of our survival strategies, I can now clearly see, there was the strong impulse to extricate ourselves from the situation. Wheter it was in the psychological sense, by dissolving ourselves right out of there, or wheter it was in physical ways, like spraying perfume on our nipples to prevent them being chewed or bitten, there was always that same sense of creating distance."

Och just detta, behovet av att skapa avstånd – att fly iväg, att ta kontroll, att snabba på utlösningen, eller vad det nu kan vara, fungerar inte när det som saluförs är en hel relation. Man kan inte stänga av sig själv under flera dygn eller veckor i taget. Därför beskriver många GFE eller ”professional girlfriend” prostitutionen som mycket så mycket värre. Hon har inte en chans att stänga av, att skydda sig själv och sitt jag. Hon måste hela tiden spela en roll, umgås med torskens och inte bara låtsas njuta av sex – utan att genuint tycka om honom. Kanske är grymhet en passande benämning. Torsken, som inte vill veta av att hon inte vill ha honom - och därför inte vill kännas vid pengarna – lyckas genom ”köpt intimitet” komma runt hennes försvar och helt äga henne. Han vill ha true (but false) och han vill dominera inte bara sexakten, utan hela henne.

Det talas ibland om manlig ensamhet. Den finns. Den ursäktar förstås inget. Det finns nåt djupt sorgligt i att vi hellre argumenterar för att det är synd om män som köper sex, än ifrågasätter det samhällsbygge där människor så uppenbart far illa. I en värld av smuts och våld och makt längtar vi efter samhörighet, efter att få slippa ensamheten, att få vara tillsammans. När torskarnas trots allt äkta känslor av sorg, ensamhet och längtan kombineras med den självklara känsla av berättigande grupper med makt chillar med uppstår idén om att det egentligen är han som är offret. Han som faktiskt har känslor blir ju lurad av dessa pengakåta skitkvinnor. Så föraktar det som han egentligen längtade efter.

Tidigare nämnda Medin skriver om GFE och om hur många sexturister i Thailand antingen har prostituerade ”fasta flickvänner” under semestern och om hur en del också drömmer om att i slutändan hitta ”kärleken” och gifta sig med en undergiven thaifru. Han beskriver att tillräckligt många utländska torskar tar livet av sig för att uttrycket ”Pattaya Dive” ska finnas, och ja buhu liksom, en torsk hit eller dit men poängen är att det finns nåt så kallt och meningslöst i prostitutionsindustrin att vi inte riktigt kan med det.

I vanlig ordning får kvinnorna skulden, männen varnar varandra för "kallhjärtade och opportunistiska" kvinnor och menar att kärlekskranka män kan bli svårt utnyttjade (eh LOL). Lömska goldiggers som bara vill ha honom för pengarna, som flinar upp sig och ljuger men som på insidan är kalla och kalkylerande... Det är en misogyn nidsbild vi känner väl igen, och som inte appliceras bara på kvinnor i prostitution. Utan på alla kvinnor.

Prostitutionen speglar allmänna mönster mellan könen och påverkar synen på kvinnan såväl som på vad mellanmännsliga relationer egentligen är. I dess kölvatten hatar vi varandra. I dess närhet finns inget äkta och det enda som är viktigt är vem som vinner – och vem som förlorar. "För alla fattiga unga flickor som prostituerar sig är den stora vinsten att bli tillsammans med en västerländsk man. I vårt kvarter här i Hua Hin finns det många medelålders eller äldre, överviktiga, västerländska män som bor med thailändskor. Flera av dem är svenskar. Och då tänker man, vem är vinnaren? Det är oftast de thailändska kvinnorna" säger svenskan Helena, som bor i Thailand till Medin.

Så jävla äckligt. Herregud Helena. Ni vet, i ett råkapitalistiskt system, där män alltjämt dominerar och där allt mer utav mänskligheten säljs ut vill jag mest säga: är det inte hemskt?

Är nånting på riktigt?
Sånt främlingskap.
Sån avskärmning.
Som själslig jävla död.

Kärlek måste inte vara vacker. Men den måste vara gratis, driven av lust och längtan. Jämbördiga sängkamrater emellan – där båda vinner och ingen förlorar. Så länge vi låter sexhandeln leva, och finnas ibland oss. Mitt emellan kvinnor och män. Hur kan det finnas nåt annat än hat?

Lotta Lindqvist, från bloggen Ensam mamma röker

**I denna serie med
politiska zines har hitills
utgivits:**

- 1. Att kämpa och att
vinna**
- 2. Om sexhandel.**

Andra upplagan 2020

*Digitala versioner för egen utskrift av detta häfte finns tillsammans
med texterna i sin helhet på detendaalternativet.se*

Maila hafteklubben@gmail.com för info om hur du köper fanzines